

מיכתב גלוי לאשי"ף

לכבוד חברי הוועד הפועל של אירגון השיחרור הפלסטיני.

שלום,

אני פונה אליכם בדרך זו, מפני שזוהי השיטה המהירה ביותר להביא את הדברים לידיעתכם. אני מקווה כי ידידי אהמד שקור יתרגם את המיכתב בהקדם האפשרי, ויפיץ אותו ביניכם.

אני כותב את הדברים בתחושה עמוקת שאנחנו כולנו, בני שני העמים בא"ר, ריני וזאת, עומדים לפני פרשת-דרךים היסטורית, וכי על כן חשוב שכל אחד מאיתנו יידע את המתרחש בלב העם השני.

ההיבט הישראלי

אתם, שנפל בחלקכם להיות חברי המוסד הביצועי העליון של העם הפלסטיני בשעה הרת-גורל זו, חייבים לקבל החלטה בעלת משמעות עצומה.

זוהי חובתכם. האחריות המוטלת עליכם היא כלפי העם הפלסטיני. רק הפלסטינים עצמם יכולים לתת לכם עצות ולהצביע לכם דרישות. לא אתיימר לעשות כן. אני ישראלי, בן העם היריב, ואני רואה עצמי וכאי לתת עצות למישהו שאינו ישראלי.

אולם נדמה לי שחובתנו היא להביא לידיעתכם את ההיבט הישראלי של הסוגיה העומדת לפניכם.

כבואכם לשקול את הנימוקים בעד ונגד כל אחת מן האופציות שלפניכם, חשוב שתדעו איך ישפיעו הדברים על הציבור הישראלי. כמי שמתוּפף מזה 40 שנה לדריעה שעל מדינת ישראל לעזור לעם הפלסטיני להקים את מדינתו בגדה המערבית וברצועת-עזה, בדרך היחידה להשגת השלום והביטחון לנו ולכם, חש אני בצורך לבטא את הדברים ככל הבהירות.

איש לא יינע

התקוממות הגרולה של העם הפלסטיני בתישעת החודשים האחרונים יצרה מצב חדש. היא גיפצה אשליות רבות שריפפו בחלל. היא שיכנעה גם את המהססים כי העם הפלסטיני חי וקיים, שמנו וגמור עימו להיות ארון לגורלו, שהוא תובע את הזכות שיש לכל עם בעולם, וגם לעמי הישראלי: הזכות להגדרה עצמית, לחרות ולעצמאות.

זכות זו אינה תלויה בהסכמת איש. אולם ברור כי היא יכולה להתגשם בדי ציאות, בנסיבות הקיימות בארצנו, רק תוך הסכמה בין שני העמים, שלכם ושי-לנו.

לכן יש חשיבות רבה לדעת-הקהל בישראל. אם הרויב הגרול של הישראליים ישתכנע כי אכן ניתן עתה להשיג שלום-אמת, שיתבסס על קיומן של מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית זו לצד זו, תוך ביטחון ושכנות טובה, תהיה מלאכתכם קלה הרבה יותר. אם, לעומת זאת, הרויב הגרול בישראלי ימשיך להיות משוכנע כי השלום בין שני עמינו כלל לא יתכן, או שלא יבטיח את קיומנו וביטחוננו לאורך ימים, או שלא יהיה אלא הכנה להשמדתנו, כשלב-ב"ם, הרי תימשך המלחמה ביינינו עוד שנים הרבה.

האינתיפאדה שובכנעה הרבה ישראליים כי יש צורך בפיתרון, וכי הפיתרון יכול להימצא רק בין שני עמינו. אולם האינתיפאדה אינה יכולה לכפות על הציבור הישראלי וממשלתו קו מדיני שהם רואים בו סכנה לקיום מדינתנו.

כמונחים צבאיים: ישראל אינה מסוגלת לדכא את האינתיפאדה באמצעים צבאיים. זה כבר הרי כה. אולם האינתיפאדה גם אינה יכולה להכניע את ישראל.

הבה ונכיר בעובדה: אף אחד משני עמינו אינו מסוגל בשעה זו לכפות כניעה על העם השני. שומה עלינו למצוא פיתרון. בהיעדר פיתרון, עלול

המצב הנורא הנוכחי להימשך עוד זמן רב.

הנדור אצלכם

רגע זה נמצא הכדור בצד שלכם של המיגרש. זוהי התוצאה החשובה ביותר של האינתיפאדה.

מעולם לא נשאו אנשים כה רבים בעולם ובארץ את עיניהם אליכם, ראשי אש"ף, כמו בשעה זו. מעולם לא היה תלוי כה הרבה בהחלטה שלכם. הכל מצפים מכם שתינתן לאינתיפאדה את הכיוון הפוליטי החיוני, אשר ישנה את המצב מעיקרו ויביא לפיתרון.

מאז שהמלך חוסיין ניתק רישמית את הקשר של ממלכתו עם השטחים הפלסטיניים הכבושים, ברור לגמרי מהו הצעד הבא, שהכל מצפים לו.

זה על הקמת מדינתכם כרוכה בהכרח בקיומה של מדינת-ישראל. כלומר, כי הסעיפים הרלוונטיים של האמנה הפלסטינית איבדו את תוקפם, סופית ורישית, וכי נפתח פרק חדש בתולדות העם הפלסטיני.

צריך להיות ברור כי הגבול בין שתי המדינות יהיה הגבול של ה-4 ביוני 1967, מפני שזוהו הגבול היחיד ששני העמים יכולים איכשהו להסכים עליו. אם הדבר לא ייאמר בפירוש במיטמך ההכרזה (כשם שגם במגילת-העצמאות שלנו לא נקבעו גבולות), צריך הנוסח לפחות לרמוז שזוהי הפשרה שחותרים אליה.

צריך להיות ברור כי הנכם מוכנים למשאתן יסיר עם ממשלת-ישראל, יהיה הרכבה אשר יהיה, אם במיסגרת בינלאומית, אם במיסגרת אחרת.

צריך להיות ברור כי עם התחלת

אורי אבנר, תעלום הוא

וקשות. כאשר מוסד עליון של עם גדול נקרא לקבל באורח דמוקרטי הכרעה שתשפיע על גורלו לדורות, חזקה עליו שיאזין היטב לרחשי הלב של בני עמו. חזקה עליו גם שיברר את גישתן של ממשלות העולם, ויקח אותה בחשבון.

כל אשר אני מבקש הוא שתיתקחו בחשבון גם את רחשי-הלב של הציבור בישראל, מפני שתהיה לכך השלכה רבה על תוצאות הצעדים שתנקטו.

העם תוך השטחים הכבושים מודע היטב לצד זה של הבעייה. ולראייה: הקטע בכתוב האחרון של מנהיגי האינתיפאדה, המהווה למעשה קריאה פומבית לכם, ראשי אש"ף, ליטול את היוזמה לידיכם ולהחליט החלטות היסטוריות, שיתקבלו על-ידי המדינות והעמים בעולם.

נדמה לי שראשי האינתיפאדה מביינים היטב שהקורבנות העצומים שהביא העם הפלסטיני בחודשים האחרונים, שגוררו תגובות של הערכה בעולם כולו, יכולים לשאת פרי מדיני לאלתר רק אם תקבלו תוכנית פוליטית שגם דעת-הקהל בישראל תוכל לקבלה.

חד-משמעית!

מי שמצוי בזירה המדינית בישראל, מעבר להכרעות ולהמולה של מערכת-הבחירות, אני בטוח לחלוטין בדברים הבאים:

אם תכריזו את ההכרעות ברוב הדברים שהעליתי, ואם ההכרעות יישאו את החותמת המוסמכת של המוסדות העליונים של אש"ף, ואם יהיו מנוסחות בצורה ברורה וחד-משמעית, כי אז הן יביאו לידיעה ברע"ת-הקהל הישראלי. דעת-הקהל הישראלי מוכנה לכך מבחינה נפשית, אחרי תישעת חודשי האינתיפאדה. אבל אין היא מוכנה לפחות מזה.

הכרזות בלתי-מוסמכות, הכרזות בלתי-ברורות ודו-משמעיות, הכרזות המלוות בהכחשות חלקיות — כל אלה לא יועילו עוד בשעה זו, ורק יקלקלו.

אני מבטיח לכם נאמנה, כי הרושם שמתקבל בעולם, כאילו יש אצלנו "תווזה ימינה", הקשחה והתרחקות מן השלום, אינו נובע מהבנת הדברים לעומקם. אם יש זרמים כאלה על פני השטח — והרי טיבעי שיהיו, כימים הסוערים של האינתיפאדה וספיחיה — אין הם חשובים. כי מתחתם יש זרמים הרבה יותר עמוקים, והם מובילים אל השלום.

לכן אני אומר, בביטחון גמור: אם תבוא הכרזה כזו מצידכם, היא תגרום לתהליך פוליטי ונפשי שלא יותיר ברירה שלת ישראל, תהיה אשר תהיה, בצורה אלא לעלות על דרך השלום. הציבור הישראלי על כל חלקיו, משמאל ומימין, פשוט יכריח אותה.

אל נחמיץ!

רבה הזדמנויות חשוכות הוחמצו ב-40 השנים האחרונות. גרמו לכך האיוולת, קוצר-הראייה, הריעות הקרומות של דור שלם.

אך נדמה לי שמעולם לא היתה הזדמנות כה ברורה וכה זמינה, כפי שהיא עומדת עתה לפני כולנו ברגע זה.

מעולם לא היה השלום קרוב כל-כך, בהישג יד ממש.

אני מתפלל בלובי שתהיה כולנו התבונה לראוה לכך שהזדמנות זאת לא תוחמיץ — שמא יבכו עליכם הדורות הבאים, שלנו ושלכם.

בכירת שלום,

אורי אבנר

המשא-זמתן מוכנים גם אתם להפסקה הדדית של כל מעשי-האלימות.

● צריך להיות ברור כי הסכסוך-השלום הסופי יכלול סידורי-ביטחון אשר ירגיעו את הפחדים הלגיטימיים של שני העמים, שלכם ושלנו. ● צריך להיות ברור כי פיתרון בעיית הפליטים, על כל היבטיה הטראגיים, חייב לבוא בהסכם בין שני הצדדים, ובצורה שתאפשר לישראל לשמור על אופייה.

● צריך להיות ברור כי פיתרון היסכסוך בין שני עמינו, בצורה שתאפי שר לכל אחד מהם לבנות את חייו במדינה לאומית משלו, הוא סוף-פסקו.

הדיבורים הבטלים על "תיקוות" ו"מישאלות" להקמת מיסגרת אחרת בעתיד מהווים מיכשול חמור ביותר לשלום, מפני שהם מעוררים פחדים וספקות לגבי כנות הפיתרון שיושג. הבה נניח לדורות הבאים, שלכם ושלנו, לבנות את חייהם כאוות-נפשם.

קריאה מהשטחים

מצאנו לנכון לפרט את הנקודות האלה, מפני שנדמה לי שיש להן השלכה לגבי הרייז נים שלכם. כוודאי עומדות לנגד עיניכם בעיות רבות

במיסמכים ובהכרזות של כמה מראשי אש"ף, ובייניהם אבדאית וסאסא אבריריף, וכן במיטמכים המיוחסים לפייצל אל-חוסייני, משתקפים בכיורו הצעירים הדרושים.

הגיעה שעתו של העם הפלסטיני להכריז על הקמת מדינתו הלאומית.

הגיעה שעתו להכריז על הקמת מדינתו הזמנית.

במיכתב זה אני מבקש להבהיר את ההיבט הישראלי של החלטות אלה. ברצוני לענות על השאלה המתבקשת: מה דרוש כדי לשכנע את דעת-הקהל הישראלי שצעדים אלה אכן סוללים את הדרך לשלום ולביטחון הדדי.

ברור זו אני מבקש להניח לפניכם כמה רעיונות, כמזון למחשבה.

סוף כסוק!

הכרזה על מדינה פלסטינית ועל ממשלה פלסטינית זמנית יכולה להתקבל בישראל ככשורת-שלום — או כאיום. הרבר תלוי במיסגרת שתינתן להחלטות אלה.

כדי שהאזרח הישראלי מן השורה יראה בכך בסיס לשלום, צריכה החלטתה לכלול את היסודות הבאים: ● צריך להיות ברור לגמרי כי ההכר-